

Nhạc Sĩ Tuấn Khanh đã Ra Đi

Nguyễn Thị Bích Hậu

*Bài Thánh ca đó, còn nhớ không em
R.I.P Nhạc Sĩ Tuấn Khanh*

Những ai yêu mến Đà Lạt, thường nhớ bản Bài Thánh ca buồn của nhạc sĩ Nguyễn Vũ (tên thật là Nguyễn Tuấn Khanh). Ông vừa mất vì đột quy, thọ 81 tuổi, tại nhà riêng ở đường Nghĩa Hưng, Tân Bình cũ, Sài Gòn.

Nguyễn Vũ sinh năm 1944, người HN. 10 tuổi, cậu bé Nguyễn Vũ theo gia đình vào Đà Lạt sinh sống. Cậu tự học nhạc và học chơi nhiều nhạc cụ như guitar, harmonica, piano. Năm 12 tuổi, cậu tham dự và đoạt giải nhất đơn ca thiếu nhi do Đài Phát thanh Đà Lạt tổ chức. Những năm tháng ở Đà Lạt, Nguyễn Vũ thường chơi với cậu em con cô ruột là Đức Huy. Vì lớn hơn Đức Huy chừng 4-5 tuổi, cậu chỉ cho em những ngón đàn, tiếp thêm cho em tình yêu âm nhạc. Không ai hay sau này cả 2 đều trở thành nhạc sĩ nổi tiếng.

Nguyễn Vũ từng kể lại quãng đời học hỏi và trở thành nhạc sĩ của mình:

- Từ nhỏ, bằng việc tự học, tôi đã biết chơi nhiều nhạc cụ như guitar, harmonica, banjo, piano, sáo,... Năm 19 tuổi, tôi lập nhóm kịch động nhạc Les pénitens chơi cùng ba người bạn khác và năm 21 tuổi, tôi sáng tác bản nhạc đầu tay **Loài chim biển**. Hai năm sau, tôi được công chúng yêu nhạc biết đến nhiều hơn qua xê-ri ba bài có chữ "cuối": **Lời cuối cho em, Nhìn nhau lần cuối, Bài cuối cho người tinh**. Cả ba đều do ca sĩ Elvis Phương trình bày đầu tiên. Vào thời sung sức nhất, tôi đã viết và phổ biến được khoảng 50 - 60 ca khúc, trong đó hết 1/3 ca khúc nói về biển vì tôi rất yêu biển.

Nhiều ca sĩ nổi tiếng từng hát nhiều bài ca do Nguyễn Vũ sáng tác như Thái Châu, Elvis Phương. Nhưng trong số những bài nổi tiếng của ông, người ta vẫn nhớ bản **Bài Thánh Ca Buồn** nhiều nhất.

Bản Thánh Ca Buồn viết năm 1972, khi Nguyễn Vũ 28 tuổi. Một bài hát ban đầu do nhà xuất bản đặt ông viết về một bài ca cho Giáng sinh. Ông không biết viết sao cả, nên về nhà mở bản Silent Night ra nghe, rồi nhớ lại ký ức năm 14 tuổi, khi nhà ông ở ở Đà Lạt nằm cạnh con dốc dẫn lên nhà thờ Con Gà. Ông kể lại rằng mỗi khi chuông nhà thờ đổ, lại thấy một người con gái rất xinh đẹp đi lễ ngang nhà. Rồi chàng thiếu niên lặng lẽ đi theo nàng, nhưng không dám bắt chuyện, cho tới Lễ Giáng sinh. Mưa đổ lất phất khiến đôi bạn trẻ tình cờ đứng núp mưa dưới mái hiên. Nàng đứng gần chàng, hát nhỏ nhỏ bài Đêm Thánh vô cùng (Silent Night), còn chàng lặng lẽ xúc động nghe bài ca đó. Đó là cảm xúc khiến cho Nguyễn Vũ đặt bút viết những note nhạc đầu tiên của bản Bài Thánh ca buồn.

Một bài Thánh ca đầy tình cảm, gọi bao niềm nhung nhớ về ký ức của những ngày thân ái cũ, mà trong mỗi người dường như đều chất chứa ít nhiều. Một bản Thánh ca cho Giáng sinh trong những ngày khốc liệt nhất của cuộc chiến ở VN. Cho dù cả bài ca không có một từ nào nhắc tới cuộc chiến, mà chỉ nhắc tới tình yêu, những hoài niệm về kỷ niệm cũ, sự chia ly, và nỗi buồn mệnh mông của "Đêm Thánh ca buồn lạnh giá hồn tôi". Một bài ca nói về lời cầu nguyện của đôi lứa muốn suốt đời có nhau. Nhưng rồi "Lời nguyện mình Chúa có nghe không/Sao bây giờ mình hoài xa vắng/Bao nhiêu đêm Chúa xuống dương gian/Bấy nhiêu lần anh nhớ người yêu"

Sau 1975, Nguyễn Vũ tìm được một việc làm để mưu sinh thời buổi ấy, đó là làm cán bộ văn thể mỹ cho 1 XN được phẩm ở SG. Ông mở lớp dạy nhạc tại gia. Ông cùng vợ nuôi nấng 4 con ăn học thành tài, mà ông rất tự hào coi như đó là thành tựu lớn nhất cuộc đời ông. Cha con ông 5 người tụ lại thành một ban nhạc gia đình, cùng chơi nhạc, cùng ca hát với nhau trong những ngày vui của nhà ông.

Ông là người có tài, hiền lành, cũng rất khiêm cung, do đó sau nhiều biến cố lịch sử, ông có một đời sống an lành và hạnh phúc. Ngày mai, gia đình ông cùng những người yêu mến âm nhạc của ông sẽ tiễn đưa Nguyễn Vũ tới nơi an nghỉ cuối cùng. Xin bày tỏ lòng thương tiếc ông. Và xin cảm ơn ông vì những bài ca chất chứa tình người, đặc biệt là bản Bài Thánh ca buồn.

Nguyễn Thị Bích Hậu